04/08/26 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି **"ବାପଦାଦା"** ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ବାବାଙ୍କର ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ହେବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ରାଇଟିୟସ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସତ୍ୟତାର ପରିଚାୟକ ହୁଅ, ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କର ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ପ୍ରକାରର ସଂସ୍କାର ସେବାରେ ବହୁତ ବିଘ୍ନ ପକାଇଥାଏ?

ଉତ୍ତର**:-** ଭାବ-ସ୍□ଭାବର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେବା କାରଣରୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଦ୍□ିମତର ସଂସ୍କାର ହୋଇଥାଏ, ଏହା ସେବାରେ ବହୁତ ବିଘ୍ନ ପକାଇଥାଏ । ଦୁଇଟି ମତ ହେବା ଦ୍□ାରା ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ । କ୍ରୋଧର ଭୂତ ଏପରି ଯେ ଭଗବାନଙ୍କର ସାମନା କରିବାକୁ ବି ଡେରି କରେ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ହେ ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ, ଏହିପରି କୌଣସି ବି ସଂସ୍କାର ଥିଲେ ତାକୁ ବାହାର କରିଦିଅ ।

ଗୀତ**:-** ତକଦୀର ଜଗାକର ଆଇ ହୁଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା-ମିଠା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ରୁହାନୀ ସନ୍ତାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବବାବା ଯିଏ ସୁପ୍ରିମ ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଆତ୍ମାମାନେ ଶରୀର ରୂପୀ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ଏବେ ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଏଥିରେ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ଗୁପ୍ତ ମେହନତ । ବାବା ଗୁପ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ପରିଶ୍ରମ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା ସ୍□ୟଂ ଆସି କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ ପୁନର୍ବାର ତୁମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବ । ସନ୍ତାନମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲୁ ପୁଣି ଆମେ ହିଁ ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଛୁ । ପୁଣି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ତୁମେ ଯେଉଁ ଭାଗ୍ୟ ହରାଇଛ ତାକୁ ପୁଣି ପାଇବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଥିବା ପାଇଁ ସେହି ଜଣେ ହିଁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ୍ ବାବା ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସିଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାବନ କରାଉଛନ୍ତି ନା । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ହେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ ତୁମେ ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବାକୁ ଆସିଛ । ଛାତ୍ରମାନେ ସ୍କୁଲକୁ ଭାଗ୍ୟ ଗଢିବାକୁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି ନା । ସେମାନେ ତ ଛୋଟ ପିଲା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଛୋଟ ନୁହଁ, ତୁମେ ତ ବଡ ଓ ବୟସ୍କ ଅଟ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଗଢୁଛ । ହଁ କେହି କେହି ବୁହତ ବୃଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ଅପେକ୍ଷା ଯୁବାବସ୍ଥାରେ ପାଠପଢିବା ଭଲ, ଯବାନମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ତୁମର ଶରୀର ତ ବଡ ଅଟେ ନା । ଇଏ ଛୋଟ ପିଲା ଅଟନ୍ତି, ଏତେ କଥା ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ, କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କର କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ହିଁ ଛୋଟ ଅଟେ । ସ୍ତୁତି-ନିନ୍ଦା, ଦୁଃଖ-ସୁଖ ଏହି କଥାକୁ ତୁମେ ବୁଝିପାରିବ । ଆତ୍ମା ତ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ । ଶରୀର ବଢି ଚାଲିଥାଏ । ଆତ୍ମା ତ ଏକରସ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଥିର ରହିଥାଏ । କେବେ ଛୋଟ-ବଡ ହୋଇ ନ ଥାଏ । ସେହି ଆତ୍ମାର ବୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ବାବା କସ୍ତୁରୀ ପରି ଉପହାର ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଏବେ ତ ବୁଦ୍ଧି ଅତି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ତାହା ଏବେ ସ୍□ଚ୍ଛ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ଏହି ଚିତ୍ରଗୁଡିକ ତୁମର ବୁଝାଇବାରେ ବହୁତ କାମରେ ଆସୁଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯାଇ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇ, ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ଆଗରୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଉଥିଲ । ତୁମେ ପୂର୍ବରୁ ଶିବଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଉଥିଲ, ତୁମେ କ'ଣ ଜାଣିଥିଲ ଯେ ଇଏ ଶିବବାବା ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଛି ସେଥିପାଇଁ ତ ତାଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରାଯାଉଛି । କେହି ଭଲ କାମ କରି ଗଲେ ତାଙ୍କର ମହିମା ଗାୟନ କରାଯାଇଥାଏ । ଶିବବାବାଙ୍କର ଷ୍ଟାମ୍ପ ତିଆରି କରିବା ଦରକାର । ଶିବବାବା ଗୀତା ଜ୍ଞାନଦାତା... ଏହି ଷ୍ଟାମ୍ପ ସହଜରେ ତିଆରି ହୋଇପାରିବ । ଏହି ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମକୁ ସୁଖଧାମର ମାଲିକ କରାଉଛି । ବୁଢୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଆସିଛୁ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ, ଯିଏ ବିଚିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଯିଏ ଏହି ଚିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛନ୍ତି । ନିରାକାରଙ୍କୁ ବିଚିତ୍ର କୁହାଯାଉଛି । ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁଛି ଯେ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଉଛୁ, ଯିଏ ଟେମ୍ପରାରୀ (ଅସ୍ଥାୟୀ) ଭାବେ ଏହି ଶରୀର ଧାରଣ କରିଛନ୍ତି । ପତିତଙ୍କୁ

ପାବନ କରାଇ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି ଅଥବା ଶାନ୍ତିଧାମ ସୁଖଧାମର ବାସିନ୍ଦା କରାଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଶାନ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ହିଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ମିଳିଗଲେ ଶାନ୍ତି ମିଳିଯିବ, ସେମାନେ ସୁଖ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । କେବଳ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଘରକୁ ଯିବୁ, ଆମକୁ ଭଗବାନ ମିଳିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିର ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି । କେବଳ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଜୀବନମୁକ୍ତି ନେଉଛ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ରଖୁଛନ୍ତି । ଜୀବନମୁକ୍ତିର ରାସ୍ତା ବତାଇବା ପାଇଁ କେହି ନାହାଁନ୍ତି । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଶାନ୍ତି ମାଗିଥା'ନ୍ତି । କହନ୍ତି ମନକୁ ଶାନ୍ତି କିପରି ମିଳିବ । ଯେଉଁମାନେ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ହିଁ ମୁକ୍ତିଧାମର ଯାତ୍ରୀ । ମୋକ୍ଷ କ'ଣ, ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବିରକ୍ତ ହୋଇ କହୁଛନ୍ତି ମୁକ୍ତି ପାଇଗଲେ ତ ଭଲ । ବାସ୍ତବରେ ମୁକ୍ତିଧାମ ହେଉଛି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ରହିବାର ସ୍ଥାନ । ଏତେ ସବୁ ସେଣ୍ଟରର ପିଲାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ-ଭାଗ୍ୟ ନେଉଛୁ । ବାବା ଆମକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆର ରାଜ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । କେଉଁଠି ଦେବେ? ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଦେବେ ନା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଦେବେ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସଂଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସିଥାଏ । ମୁଁ ନା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନା କଳିଯୁଗରେ ଆସିଥାଏ । ଏହି ଦୁଇଯୁଗର ମଝି ସମୟରେ ଆସିଥାଏ । ବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦ୍‌ଗତି ଦେବେ ନା । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଦୁର୍ଗତିରେ ଛାଡି ଚାଲିଯିବେ । ସଦ୍‌ଗତି ଏବଂ ଦୁର୍ଗତି ଏକତ୍ର ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ମମତା ରଖ ନାହିଁ । ବୁଦ୍ଧି କହୁଛି ବାସ୍ତବରେ ଏବେ ଆମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛୁ । ଏହି ଦୁନିଆ ବଦଳିବ । ଏବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳ୍ପର ସଂଗମଯୁଗରେ ଆସୁଛି । ତୁମକୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରି ହରିଙ୍କ ଦ୍□ାରକୁ ନେଇଯାଉଛି । ଏହା ଜ୍ଞାନର କଥା । ହରିଦ୍□ାର, କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦ୍□ାର ଅର୍ଥାତ୍ କୃଷ୍ଣପୁରୀକୁ କୁହାଯାଏ । ଆଚ୍ଛା ଏହା ପଛରେ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଝୁଲା ଲଗାଇଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ହରିଦ୍□ାର ଆସିବ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ହରି-ଦ୍□ାର କୁହାଯାଏ । ପୁଣି ରାମ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଆଦି ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏପରି କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ଏସବୁ ମନଗଢା କଥା । ରାମଙ୍କର କେତେ ଭାଇ ଦେଖାଇଛନ୍ତି! ୪ ଭାଇ ତ ହୋଇ ନ ଥାନ୍ତି । ୪-୮ ଭାଇ ତ କଳିଯୁଗରେ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ, ଅନ୍ୟ ପଟେ ଆସୁରୀ ସନ୍ତାନ ରହିଛନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସିଛନ୍ତି । ଶିବ ହେଲେ ବାବା, ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଦାଦା । ସିଏ ପ୍ରଜାପିତା ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ତ ଅନାଦି ଅଟନ୍ତି, ସିଏ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଶିବବାବା ଶାଳଗ୍ରାମକୁ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ନା, ଶାଳଗ୍ରାମ ତ ଅବିନାଶୀ ହିଁ ଅଟେ, କେବଳ ବାବା ଆସି ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶରୀର କିପରି ପବିତ୍ର ହେବ । ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ପବିତ୍ର ଥିବା ସମୟରେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲୁ । ଏବେ ଅପବିତ୍ର ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛୁ ପୁଣି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ କିପରି ହେବୁ । ଏହା ତ ସହଜ ବୁଝିବାର କଥା । ତୁମଠାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖାଦ ପଡିବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ପତିତ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛ । ଏବେ ପୁଣି ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରି ସମସ୍ତେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଅଥବା ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବେ । ଆତ୍ମାମାନେ କିପରି ନିରାକାରୀ ଘରୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ମାରକୀ ସଦୃଶ ନିରାକାରୀ ବୃକ୍ଷ ତିଆରି କରି ସେଥିରେ ବତୀ ଲଗାଇ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ସବୁ ଧର୍ମର ଅଲଗା ଅଲଗା ଶାଖା ମାନ ରହିଛି । ସେଠାରୁ ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଆତ୍ମାମାନେ କିପରି ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଉଛନ୍ତି, ଏହି ଜ୍ଞାନ ତୁମକୁ ମିଳିସାରିଛି । ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଘର ହେଉଛି ଶାନ୍ତିଧାମ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ସଂଗମ । ସେଠାରୁ ସବୁ ଆତ୍ମା ଆସିଗଲେ ପୁଣି ସମସ୍ତେ ଘରକୁ ବାହୁଡି ଯିବେ । ପ୍ରଳୟ ତ ହେବାର ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଭାଗ୍ୟ ନେଇ ପୁନର୍ବାର ସ୍□ରାଜ୍ୟ ନେବାକୁ ଆସିଛୁ । ଏହା କେବଳ କହିବାର କଥା ନୁହେଁ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଦେହ ସହିତ ଯିଏ ବି ଦେହର ମିତ୍ର-ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆଦି ଅଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଅ । ଏହା ଚିତ୍ର ଓ ବିଚିତ୍ର ଅଟେ ନା । ବିଚିତ୍ର ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଥା । ଆତ୍ମା କେତେ ଛୋଟ । ଆତ୍ମାକୁ ବାରମ୍ବାର ଅଭିନୟରେ ଆସିବାକୁ ପଡିଥାଏ ଆଉ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ଏପରି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ତ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ ଆତ୍ମା, ପରମାତ୍ମା ମୋର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ,ହେ ଭଗବାନ କହି ୟାଦ

କରିଥା'ନ୍ତି । ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜାଗାକୁ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ତେଣୁ ସ୍ମରଣ ମଧ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କଠାରୁ କିଛି ମିଳିବାକୁ ଥିବ । ପୁଣି ଦ୍□ାର-ଦ୍□ାର ଧକ୍କା କାହିଁକି ଖାଉଛ! ଭଗବାନଙ୍କୁ ତ ପରମଧାମରୁ ଆସିବାକୁ ପଡିବ ନା । ଆମେ ତ ସେଠାକୁ ଯାଇପାରିବୁ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ପତିତ ଅଟୁ । ପତିତ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ପାର୍ଟ କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ । ଏକ ଭଗବାନଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି - ହେ ଈଶ୍□ର, ହେ ପରମପିତା, ଓ ଗଡ ଫାଦର । ଯଦି ସେ ଏକ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ଧକ୍କା କାହିଁକି ଖାଉଛ! ସିଏ ଜଣେ ହିଁ ଉପରେ ରହୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏସବୁ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି, ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି, ଏହା ଅତି ଅଜ୍ଞାନତା ଅଟେ । ଏବେ ପୁଣି ତୁମେ ଅତି ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ହେଉଛ । ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ବୁଦ୍ଧିସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁଣି ଗୁପ୍ତ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ, ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କର୍ମ ହିଁ କରିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଅଟେ, ତେଣୁ ମୋ ପିଲାମାନେ ବି କେତେ ମଧୁର ହେବା ଉଚିତ୍ । ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କର ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏହିପରି ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ନା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାମ ହାତରେ ଏତେ କାମ କରିହୁଏ ନାହିଁ କାହିଁକିନା ଦକ୍ଷିଣ ହାତରେ ହିଁ ପୁଣ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଦକ୍ଷିଣ ହାତକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଭକାମରେ ଲଗାଇଥାନ୍ତି । ପୂଜା ସର୍ବଦା ଦକ୍ଷିଣ ହାତରେ କରିଥା'ନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ସଚ୍ଚୋଟ ହୁଅ । ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ଅନ୍ତମତି ଅନୁଯାୟୀ ଗତି ହୋଇଯିବ । ମତ ଓ ଗତ ଅଥବା ଗତି କରିବାର ମତ ଏକ ହିଁ ଅଟେ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ଈଶ୍□ରଙ୍କ ଗତ ମତ ଈଶ୍□ର ହିଁ ଜାଣନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ଜାଣିଛନ୍ତି ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରାଇ ଦୁର୍ଗତିରୁ ସଦ୍ଗତିକୁ କିପରି ନେଇଯିବି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ମେହନତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସଦ୍ଗତି ହେଉ ନାହିଁ । ଫଳ କିଛି ହେଲେ ବି ମିଳୁ ନାହିଁ, ସଦ୍ଗତି ଦାତା ଜଣେ ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ ଯିଏ ଯେଉଁ ଭାବନାରେ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ହିଁ ଫଳ ଦେଇଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ରହିଛି, ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କୁ ସ୍□ତଃ ମିଳିଯାଉଛି । ଏବେ ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍□ାରା ହିଁ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମିଠା-ମିଠା ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ସେହି ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଅଲମାଇଟୀ ଅଥରିଟୀ ଆମକୁ କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସବୁ କିଛି ଜାଣିସାରିଛ ପୁଣି ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛ । ରଚୟିତା ଓ ରଚନାର ଜ୍ଞାନ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଆମ ପାଖରେ ନଥିଲା । ଯଜ୍ଞ-ତପ ଆଦି କରିବା, ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଶୁଣିବା - ଏହା ହେଲା ଶାସ୍ତ୍ରର ଜ୍ଞାନ । ଏହାକୁ ଭକ୍ତି କୁହାଯାଉଛି । ଏଥିରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ପାଠପଢାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଥାଏ । କୌଣସି ନା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଜ୍ଞାନ ରହିଥାଏ । ଆମକୁ ପତିତରୁ ପାବନ ହେବାର ଜ୍ଞାନ ପତିତ-ପାବନ ବାବା ହିଁ ଦେଇଛନ୍ତି । ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ବାବା ହିଁ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି, ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଅଭିନେତା ପାର୍ଟଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଅନାଦି ନାଟକ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ । ଏହି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ତ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଦରକାର ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଏବେ ଆମେ ଘୋର ଅନ୍ଧାକାରରୁ ବାହାରି ଘୋର ଆଲୋକ ଆଡକୁ ଯାଉଛୁ । ତୁମେ ଏବେ ଦେବତା ହେଉଛ, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଅଛି, ଯାହାକୁ ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ କହିଦେଇଛନ୍ତି । ଧିରେ-ଧିରେ ସମସ୍ତେ ଏହି କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଯିବେ । ପିଲାମାନେ ଛିଡା ହେବା ଉଚିତ୍ । ଏଥିରେ ଅନେକ ସନ୍ତାନ ଆବଶ୍ୟକ । ଦିଲ୍ଲୀରେ ମେଳା କରିବାକୁ ପଡିବ । ଦିଲ୍ଲୀକୁ ପରିସ୍ତାନ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏହା ଯମୁନାର କୂଳରେ ଥିଲା, ଦିଲ୍ଲୀ ରାଜଧାନୀ ଥିଲା । ଏହା ଅନେକଙ୍କର ହାତକୁ ଆସିଛି । ଦେବତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହା ରାଜଧାନୀ ଥିଲା, ଦିଲ୍ଲୀରେ ବହୁତ ବଡ କନଫରେନ୍ସ ଅଥବା ମେଳା ହେବା ଦରକାର, କିନ୍ତୁ ମାୟା ଏପରି ଯେ କରିବାକୁ ଦେଉ ନାହିଁ । ବିଘ୍ନ ବହୁତ ପକାଉଛି । ଆଜିକାଲି ଭାବ-ସ୍□ଭାବ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ହୋଇଗଲାଣି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ସହିତ ମିଶି ସେବାରେ ଲାଗିଯିବା ଉଚିତ୍ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପର ସହିତ ନ ମିଶିବାରୁ ତ ରାଜତ୍□ ଉଡିଯାଉଛି, ଦୁଇ ଦଳ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ପୁଣି ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଅର୍ଥାତ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉଡାଇ

ଦେଉଛନ୍ତି । ଦ୍ୈତ ମତ ବହୁତ ହାନିକାରକ ଅଟେ । ପୁଣି ଭଗବାନଙ୍କର ସାମନା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଡେରି କରି ନ ଥା'ନ୍ତି । କ୍ଷତି ମଧ୍ୟ ବହୁତ ହୋଇଥାଏ । କ୍ରୋଧର ଭୂତ ଆସିଗଲେ ତ ସେକଥା ପୁଣି ନ କହିଲେ ଭଲ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଗୁଡ ଜାଣେ, ଗୁଡର ଗୋଥରୀ ଜାଣେ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଓ ଶିବବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏବେ କେହି ଧାରଣ କରନ୍ତୁ ବା ନ କରନ୍ତୁ, ଏହା ହେଉଛି ତାଙ୍କ ପୁରୁଷାର୍ଥର ଆଧାର । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କାହା ଉପରେ ବାବା ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଥବା କୃପା କରିବେ, ଏଥିରେ କୃପା ଆଦି ମାଗିବାର କଥା ନାହିଁ । ଯଦି ପ୍ରେରଣା ସାହାଯ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନ ଓ ଯୋଗ ଶିଖାଇବାର ହୋଇଥା'ନ୍ତା, ତେବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଏହି ବିକାରୀ ଦୁନିଆକୁ ଆସିଥାନ୍ତି କାହିଁକି? ପ୍ରେରଣା, ଆଶୀର୍ବାଦ ଏସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଅକ୍ଷର । ଏହି ଜ୍ଞାନମାର୍ଗରେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, ପ୍ରେରଣାର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଏକତ୍ର ତିନୋଟି ଇଞ୍ଜିନ୍ ମିଳିଛି । ଦୁନିଆରେ ତ ବାପା ଅଲଗା, ଶିକ୍ଷକ ଅଲଗା ମିଳିଥାନ୍ତି, ଗୁରୁ ତ ପଛରେ ମିଳିଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ତିନିହେଁ ଏକତ୍ର ରହିଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ତୁମକୁ ପୂଜ୍ୟ କରାଉଛି, ତୁମେ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇଯିବ । ବହୁତ ଯୁକ୍ତିରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଏପରି ନ ହେଉ ଯେ କେହି ବେହୋସ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ଦୁଇ ପିତାଙ୍କର କଥା । ଭଗବାନ ବାପା ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ ଦିନ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ଏହିଠାରେ ହିଁ ପାଳନ କରିଥା'ନ୍ତି । ନିଶ୍ଚିତ ସିଏ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରାଉଥିବେ । ଭାରତରେ ହିଁ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ନର୍କର ବିନାଶ ପାଇଁ ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ । ନିଶ୍ଚିତ ବାବା ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ମଧ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ହିଁ ଆମେ କହୁଛୁ ଯେ ଭାରତକୁ ପବିତ୍ର କରି ହିଁ ଛାଡିବୁ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଯେପରି ବାବା ଦୁଃଖହର୍ତ୍ତା ସୁଖକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ବାପାଙ୍କ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବହୁତ ମିଠା ହେବାକୁ ହେବ । ସର୍ବଦା ଶୁଭ କର୍ମ କରି ରାଇଟ୍ ହ୍ୟାଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ଦକ୍ଷିଣହସ୍ତ ହେବାର ଅଛି ।

(୨) କେବେ ଦୁଇଟି ମତ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ । ଭାବ-ସ୍□ଭାବର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ପରସ୍ପରର ସାମନା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । କ୍ରୋଧର ଭୂତ ବାହାର କରିଦେବା ଉଚିତ୍ ।

ବରଦାନ:- ସ୍□ୟଂର ସ୍ଥିତିରେ ରହି ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମକୁ ସଂଯମ ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟମ କରୁଥିବା ଅଥୋରିଟୀ ସ୍□ରୂପ ହୁଅ ।

ଯେପରି ସାକାର ବ୍ରହ୍ମାବାବା ସ୍□ୟଂର ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ଯେଉଁଭଳି କର୍ମ କରିଛନ୍ତି ସେଗୁଡିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ସଂଯମ ବା ନିୟମ ହୋଇଯାଇଛି । ସ୍□ୟଂର ନିଶାରେ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ସହିତ କହିପାରୁଥିଲେ ଯେ ସାକାର ଦ୍□ାରା ଯଦି କୌଣସି ଓଲଟା କର୍ମ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ବାବା ସେଗୁଡିକୁ ଠିକ୍ କରିଦେବେ । ତେବେ ସର୍ବଦା ସ୍□ ସ୍□ରୂପର ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ଏହି ନିଶା ରହିଥାଏ ଯେ କୌଣସି କର୍ମ ଓଲଟା ହୋଇ ହିଁ ପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ସ୍□ରୂପର ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହିବ ସେତେବେଳେ ଯାହାବି ସଂକଳ୍ପ ଚାଲିବ, ଯାହା ବି ବାଣୀ ଶୁଣାଇବ ବା କର୍ମ କରିବ ସେଗୁଡିକ ସଂଯମ ଅର୍ଥାତ୍ ନିୟମ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ପବିତ୍ରତାର ସ୍ତମ୍ଭକୁ ଯଦି ମଜବୁତ୍ କରିବ, ତେବେ ତାହା ଲାଇଟ୍ ହାଉସ ଅର୍ଥାତ୍ ବତୀଘର ପାଲଟିଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଅପବିତ୍ରତାର ବୀଜକୁ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍□ଚ୍ଛ ଅର୍ଥାତ୍ ପବିତ୍ର ହୁଅ ।

ଯଦି ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ ବା ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ସଂକଳ୍ପ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ପର୍ଶ କରୁଛି, ତେବେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଷ୍ଣବ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଯେପରି କୌଣସି ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ଦ୍□ାରା ମଧ୍ୟ ତା'ର ପ୍ରଭାବ ପଡିଥାଏ ଏବଂ ତା'ର ମଧ୍ୟ ହିସାବ ରହିଯାଏ । ସେହି ହିସାବରେ ଯଦି ଚିନ୍ତା କରିବ ତେବେ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାର ବା ଅଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଯଦି ସ୍ପର୍ଶ ମଧ୍ୟ କରୁଛି ତେବେ ବି ତୁମକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଷ୍ଣବ ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର କିପରି କୁହାଯିବ ।